בסוד שיח
של שבת

במקום בד"ץ - כד"ץ

אחד לכמה שנים הנושא הזה עולה, לכאורה ברצינות, ומשום מה אינו יוצא אל הפועל. באמ רוצה שוב עסקים בו ויש לקוות כי הפעם, משום הנסיבות, הוא יסתיים. מדובר בהקמת בד"ץ - כשר רות'דיק-ציוני, במנותק מהרבנות הראשית ומהמכונה של הרבנים לסוגיהם.

המציאות בתחום הכשרות בלתי נסבלת לחלו טין. הטיפולים של הנעשה במחלקת הכשרות של המועצה הדתית בירושלים ("מועצה ממונה") אינם נעימים, ומכאן אני פונה למבקר המדינה לבדוק מדי כמה האופן את הנעשה בירושלים בתחום הכשרות הממשדית, כולל המחלקה המש טפית של המועצה הדתית בבירה. ולהזהיר שהכל יהם ויתעבד שכל הטיפורים על תעלוליו בכיסל של ה"כ שמדי שרון הינם חסרי יסוד ו"יאכלו עב חים וישבעו". באמרתה מהדהה מדעה ב"הצי ריע" תחת הכותרת: "שדי שדי ירושלים עיר הקודש", שעליה חתומים רבנים רבים וביניהם כאלה שאינם ממורים לחתום על כל "קול קורא" למיניהם. ביניהם ניתן למצוא את הרב יהושע נוי בירם והרב וזנריל קרינר. הם מוזהרים במרדה על ההידרדרות הכשרות ברבנות ירושלים, ומחב שורות אלו שמע אף הוא ממקורות מהימנים בירו תר שאין למסור יותר על המתוג הקרוי מחלקת הכשרות של רבנות ירושלים.

הרב הראשי לישראל, הרב יונה מצגר שליט"א, לצפיי, ראשי וחבו אינו נותן שעה להתעמרד עם בעיות הכשרות בירושלים וגם לא בארץ כולה.

מסלמן אלי משגיח בתל-אביב ומחרה, ואמר לי בשיב כך: "תראה, כשמשגיח צריך לנקות כמה אלפי כדים מתולעים, לבחור בסה קילו אר רז, לצלות כבדים וכו', וכל זה עד לשעה 12 וכד שכחתו עלובה למדי - האם תסמוך עליח להוציא מקרים חריגים ביותר, לא הייתי מציע לך למסמך עליה. המשגיח, הסיפר האמר, אינו זוכה לגיבוי מהמסגים עליו והוא כרוב המקרים יכיר להתעדר עם בעל המסעדה בדרך כלשהי, מאשר לצפות שייצנו להתביישנו אותם אלה ששלחו אותו לעבוד בה.

בסופו של דבר, מי שסמך על הכשרויות של הרבנויות השונות וגם "המהדרן שדרותיכם" שלא אדאשלוג) שמשמיט העבירה היא על הרב או המ שגיח, ושמעתי את התנצלות האחד כבי עשרות פעמים. כמובן שישנן רבניות בערים השונות שאי משר למסור עליהן, אלא שמספרן הולך וקטן, הולך ומצטמצם. מי שמבקש כשרות ללא שום פק שוק מוחש בד"ץ של העדה החרדית או של הרב לנדא, למשל יריאים, הגר"ח קניבסקי שליט"א בד"ץ, "אטלים מהכשר של העדה החרדית ר' ראים" ולא של "שארית ישראל". אפשר לכתוב כמה ספרים עבי כרך בנושא הכשרות וער או, אין סיבה כאשר הרבנות הראשית נראית כפי שהיא נראית, שלא תקים "כשרות רות'דית ציונית". במיר וד לאור העבודה שרק המוסדות התורניים שלנו יכולים להוות סרכז קליטה עצום של הכשרות הזאת. אשר על-כן, מכיוון שקיימת הסכמה עקר נית של כמה רבנים חשובים לבחון את הכיוון הזה, מחמנים ה"ה מגב"ל ישיבות בני"ע, אלחנן גלאט, מגב"ל מוסדות צביה, "נקי" פרידמן, ומגב"ל הע מודות התורניות וכמ"ד ראה, צבי צוויבל, להצ מיד את הציון הזה על הדגליים ומה גם שבמקום משגיחים כאנשי הליכה, ניתן יהיה להציב במקור הברכה את באנשי הציונות הדתית והתלמה מבית מדרשנו.

בכלל אלף סיבות, מדוקת או לא מדוקת, תפ

סדנו את הסרב על משרד הדתות, מועצות דתיית, הרבנות הראשית והרבנויות המקומיות הגיעה השעה להתנתקות ולעשות למען בית הציונות הדתית.

לגברים בלבד

מזמן פרסם במרוד זה הרופא האלקטרוני שלי, קיבלתי עשרות פניות מבני משפחה המבקשים עצתי ל"שידוך טוב" עבור בתם, קרובתם וכיו"ב. השנים מפרסים, בדרך כלל, נתונים נוהרים ממש על המוצרים, אשר גילה נע סעל ל-30. על כל מקרה כזה אני אומר לעצמי: "הרי הייתי מתעתן אותה בקלות. עם רמה שכזאת?" ובכל זאת מחפ שים עיניי שידוך. והיו לי גם שיחות אישיות עם חוקות מבוגרות, מעל לגיל 40, הן סענו כי הצי נוד הדתי אינו עשה מספיק בשביל הנילאים ומ מוגים יותר. את רוכן הפניתי ל"עשה" וניצלתי גם הסרויות אישיות עם מסרים ובני משפחה ולא עסקתי אני השתדנותיות.

בברית מדרשו של המרש"ר מלובביץ' ז"ע למ רתי כי "מעשה אחד עדיף על מאה אגרות" והוא מתי לעשות מעשה. פניתי לידידי הטוב העומ בראש "עשה", חיים סלק, ואני מתכוון למנות לעיר נשים העוסקים בהכוונות שלא על בסיס מסחרי - וסיכמנו על ארוע בחסות רבנים יחודים ומוסרים, שכל תכליתו לנסות ולהביר בן זוג לדור קת בניל מבוגר יחסי. אל האירוע הזה, שמרם מצאתי לו שם, יחמנו גברים בגילאי 35-45 מאר צות הברית האירוחה בעיקר. רק גברים. הסרסים יהיה על חשבונם והאירוח יהיה בבתים פרטיים למשך עשרה ימים. בהחיתי שליח בלונדון עמרתי מאחדי התכנסות כזאת שאורכה 12 יום ומסקר מים - שהחזירו אותי מפנים - היו מאחזים לסר את בכל קנה מידה. אירוח בסלון הוא יקר וגם מסעמי צניעות סוב שיתערבו בבנים פרטיים ומר סרים. ודיו "מדשות" הסכים ללוות את האירוע בכל מה שיירוש (כולל קשרים עם תחנות דתיו יהודיות בארצות הברית ובאירופה) ואני משכנע שהרבנית יהודית שילת, לשחות שעיניין לא שר ושתי עשה בעניין זה, הסכים ללוות את הצד הנש של האירוע המרצע.

ה"מעשה" הזה, כפי שעיניכם רואות, נתן בבי שול, ולפני שנעשות שגיאות אני מבקש מכל אנש - רב, רבנית, צעירים וצעירות, הורים וכו' עצות טובות כדי שהאירוע הזה ישיג מטרתו. כמובן שכל שם בד"ל שיירשם, ייברק ושבע עיניים ורק על- פי הוראת הרבנים יחמנו המנים.

עלתה השאלה הביצד אני נותן יד להגיידת בנות מארץ ישראל, ותשובתי היא שייתכן בלא מעט מקרים, שאם היכרות כלשהי תצלח, והא תעודד עליית משפחות לישראל. אבל זה נושא השמור כולו למסיקת הרבנים ומה שיסקו זה מה שייעשה.

בשעתו, בלונדון, השם שניתן להתכנסות ההיר קים והדוקות מאוד הברית ומאירוחה היה: "יהד תכנסות העלמית (מבינלאומית) של רוזקים צעירים דתיים". המשתדנים של האירוע היו, הרב הראשי ליהודי פינלנד, מר הרב שמואל יעקבו בין דל חנלא"א רעייתו הרבנית, מזכיר ועידת רבני אירופה הדתים, הרב אבא הדנר, והינה את כל אדרעי ההתכנסות.

בזמנה אחת השתתפתי יחד עם רעייתי (של זו כ"ש) והיתר בדעו עם רמי ושמעתה. שיהיה לכולם "לבריאות" הלבר שיינשוב ויקים משפחות.

"השימוש במושג משיחיות זר לנו ורק עלול להזיק"

בי' שבט חל יום ההילולא של האדמו"ר הששי לחבדות חב"ד, רבי יוסף יצחק זי"ע שביאורסון. בי' שבט עלה האדמו"ר מלובביץ' זי"ע על כס האדמו"רות והיום הזה מצוין באדיקים חסידיים מכ וונים עלידי חסידי חב"ד.

ב"התקשרות" הוזכא לאחד עלידי מכון ליובאוויטש שעליד צעידי אגודת חב"ד, מוכא בגיליון האחרון (פרשת בא) מהתכתבויות של ר' שלמה זלמן שרגאי ז"ל עם הרבי מלובביץ' זי"ע ומאוסף המכתבים של שרגאי עצמו בהם מחסר הרבי מלובביץ'.

שרגאי היה מראשי ההסתדרות הציונית ומהאידיאולוגים של הציונות הדתית. הנה קטע מעניין העוסק בנושא רגיש בשלהי:

"הרבי מליובאוויטש לא קיבל רשתי"

"במכתביו (עמ' 122) כתב שרגאי בין השאר: "לפני הרבה שנים סתבתי מכתב לר' צבי יהודה וצ"ל, שהשימוש במושג משיחיות זר לנו ורק עלול להזיק. והוא לא קיבל רעתי. סען שהמשיחיות חזון הם אותו הרבר, אלא שמשיחיות היא מסימני התקופה, ואני, גם אחד הסברי, לא קיבלתי רע תו, רק היום לא שיניתי רעתי. אין לערבב את שני המושגים, שלדעתי שונים הם.

"גבר ראשית המדינה במשיח או כמשיחיות – הערעתי באסיפה מסמית בדבלין (שהשתתפו בה יותר ממאתי איש) במוצאה של שבת, שבה הזמלם בלייק-סאקסס על תקשרה מזרש של מדינת-יש ראל, וחזרתי על כך עשרות פעמים. דברי פרסמו אז, בתש"ת, ב'הצופה' האנ"כ חזרתי עליהם בהזדמנויות שונות בכמה מספרי. קראתי לחזק בנו ולשנן לנו את האני מאמין בביאת המשיח.

"מתוך שאני רואה את הערכל המזרזי כמגשימה של הציונות הדתית בזמים, ומאמין שעליד עלייה וכ' מסרבים את הגאולה, היינו שאם נעשה את כל אשר מוטל עלינו בגאולת הארץ ובב ניינה נקרב את הגאולה – אני נבון לקבל את מה שקבעו רבותינו במדרשי ישראל, בארץ ישראל - שתקומתה מזרש של מדינת ישראל היא ראשית צמיחת הגאולה, אני משתמש הרבה פעמים בב טוי שיש בתקומת המדינה משום פעמי-גאולה, אבל הסלי לקשור זאת במשיחות או במשיח ח"ו.

"אגב, הרבי מליובאוויטש אמר לי שהוא שולל את ההגרדה של ראשית הצמיחה כ' ראשית הגאולה", והיתה מיד עם השדבן: הוא נטה לקבל את הנוסחה 'המשך תהליך הגאולה, כי תהליך הגאולה זהל עם הזדבן ותקשר עד שנזכה לביאת המשיח.

"הסברתי לו רעתי שקטיפה מתוחילה בהמצר, בסרסה, הען ראשים את הצמיחה. אחזה אנו חצים כשהיא מתוחילה לבוא מהסתר לאור העולם, אבל עד רבה הדרך להשלמת הצמיחה. והא לא קיבל את רעתי - לרעתו, ובצדן הוא 'המשך תהליך הגאולה'."

★

וכך כתב שרגאי למשה אהא (מהאידיאולוגים של הקיבוץ הדתי) (בי"ח בחשון תשס"ה – שם, עמ' 153:

"יכול אדם להיות נאמן לחסידות ולחסידות ליובאוויטש, ונאמן לרבי מליובאוויטש שליט"א ול דרכו – ואני רואה עצמי כך – ויחד עם זה, מבוזנת ארץ-ישראל, להיות נאמן לציונות הדתית ול קבל מרחשה של הרבנות הראשית. אני בא מבית מדרשה של חסידות איזביצא-ראדזין, ועדיין אני רבוק בה, מהיום שנעשיתי לבר-מצוה ואבי מורי וצ"ל – שהבאימני בבית-מדרשה ולימדני תורה וגם משנת החסידות – הבאימני בהיכלו של בעל תפארת-יוסף וצ"ל ומאז ולא חדלתי לקרא לקח מפי התפארת-יוסף וצ"ל, ואחר כך מהאדמו"ר האמצעי, מקרש השם, רבי שמואל-שלמה וצוקל"ח זי"ע, ומעולם לא הרגשתי סתירה, למשל, כשהייתי בא לחד"ל בעניני הציונות הדתית והשקיעו המזרזי בין נאמנותי לציונות הדתית ולמשנת תורת חעבודה לבין רביקותי זו בחסידות.

"אבי מורי וצ"ל, שוכה עוד לקרות תורה מן האדמורים זיעי הצמ"ל, ואבי, והא וקני ר' יהודה-לייב ביש וצ"ל, שוכיתי לקרות תורה מפיו והא זכה בהיותו ילד קטן להיות באויביבא ולראות את "מי השלוח" – נסעו בי יחד עם החסידות את הציונות הדתית, ללא סתירה לדעיקותם באחדות זיעם של חסידות איזביצא-ראדזין, לשעות שאני"ר איזביצא-ראדזין לא היו מחסידי-הציונות הדתית. אף אני לא ראה כל סתירה בין רביקותי בחסידות ונאמנותי לרבי מליובאוויטש שליט"א ורביקותי בציונות הדתית ובעיון תורה ועבודה, וקבלת הנהגתה של הרבנות הראשית בנוגע למדינת-יש ראל."

■■■

שמרם כרכם טהרם

חודש שבט מסוגל לחיזוק הגוף, ואמר האדמו"ר ר' שלום משאץ זצ"ל, שהתפילה למציאת חיזוק הגוף בתפילת "שמונה עשרה" בתפילת העמידה היא במילים: "שים שלום טובה וברכה". ושבוא בס' פרי"ם ששבט ראשי תיבות: שלום ברכה טובה, וסימנא מילתא הוא שבט, כידוע, גם ראשי תיבות "שמרם כרכם טהרם" (מתוך "אנא בכח"), ולימוד בפרה ושתוך מחשבת טהרתו רק לאחר הני שאוין.

פירות פרי בשבט

ס"ז בשבט בפיתתנו ומנהג יפה נהגו כמה קהילות מעדת הספרדים לשיתך "מגבית פירות", שנ "מעות פירות") מיוחדת, כרי לזכות את מי שאין יכו משנת בפירות ס"ז בשבט, וכן עבור תינוקות של בית רבן.

יצויין כי רוב התנאים המיובשות גם אם הן נראות פריות ויפות - נגועות בחיקים ומחלעים מחלני זבוב הפירות), אפיית, צריכת התנאה יפה.

הפירות וילהון הם בזוקק נקיים.

אבוקדו, אגוסים, קוקוס, אפרסקים (שיחורים) אגוזי פקאן, אתרוג מסוכר, קיווי, משמש (שיחר רינים), אננס, "לוזר" (רק באריזה מגודן) קרמבולה, תמרים לחים (קפואים), מנגו, רימונים (מקירור), תפוחים כולל אלה המיובשים. מן המובחר לאכול פירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל.

"מנהג שבת שירה"

המזרזי מפראג זצ"ל קבע "מנהג שבת שירה", לאוסף בה את כל הילרים לחצר בית הכנסת ("אר לפני שהוא") והצה למלמרים לספר לילרים את סיפור קריעת יסרסף, ואיך שהצפרים היו מזמ רות ושרקות כאשר משה רבנו ע"ה וכל בני-ישראל אשרו אז את שירת "אז ישיר". ומה היה חלקם של הילרים הקטנטנה הללו קסף פירות מתוארלות שבים והאכילו את אותן הצפרים. כמרכן ביקש לתת לילרים "קאשע" (כוסמת) כרי שיתנה לעופות ולצפרים. במקף המעצר הזה בירך המזרזי"ל את הילרים האת אבותיהם, שיזכו להכניסם לתורה, לחופה ולמעשים טובים.

(מתוך "לחץ יהבי בעתרי תשמ"ר)

schiffe@012.net.il